

בש"פ 4568/19 - מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נגד מדינת ישראל, אנואר אבו זינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4568/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. אנואר אבו זינה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 30.6.2019 (כבוד השופט ע' דרויאן-
גמליאל) ב-ע"ח 45200-06-19

בשם המבקשת: עו"ד נעמה חליל

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודתסדרהדיןהפלילי (מעצרוחיפוש) [נוסחחדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פקודת סדר הדין הפלילי) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 30.6.2019 (כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-ע"ח 45200-06-19. בגדרה נדחה ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה מיום 10.6.2019 (כבוד השופט א' נוריאלי, סג"נ) ב-ה"ת 687-03-19, ולפיה על אף חלוף הזמן טרם בשלה העת להורות על השבת הרכב שנתפס על ידי המשיבה 1 (להלן: המשיבה) לידי המבקשת.

רקע

2. ביום 13.2.2018 אירעה תאונה קטלנית בכביש 6 שבה קיפחו את חייהם חיילים. בתאונה היה מעורב רכב

עמוד 1

משאית מסוג דאף 2011-105, מספר רישוי 76-074-29 (להלן: הרכב או הרכבהתפוס). הרכב שייך למבקשת והיה נהוג בעת הרלוונטית בידי המשיב 2, נהג עובד החברה המבקשת, שנגדו הוגש כתב אישום (להלן: המשיב).משאירעה התאונה, תפסה המשיבה את הרכב. בכתב האישום מיוחסות למשיב עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); וכן של נהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לתאונת דרכים בה נגרמה לאדם חבלה של ממש וניזוק רכוש לפי סעיף 62(1) בצירוף סעיף 38(3) לפקודה. בקשות שונות של המבקשת להחזרתו של הרכב נדחו פעם ועוד פעם.

ביום 3.3.2019 הגישה המבקשת לבית משפט השלום לתעבורה בקשה חוזרת להחזרת הרכב התפוס. ביום 17.4.2019 התקיים דיון בבקשה שבמהלכו נטען על ידי המבקשת כי משך הזמן הרב שחלף מאז הגשת כתב האישום ועד הדיון, והעדר תשובה ברורה בנוגע לצורך בתפיסת הרכב, מצדיקים את החזרת הרכב התפוס. המשיב מצידו טען כי חרף חלוף הזמן אין לשחרר את הרכב התפוס עד 30 ימים לאחר הפגישה שעתידה להיערך בינו לבין הפרקליטות, משום שמדובר בשלב התחלתי של ההליך הפלילי וייתכן שהוא יזדקק לרכב לצורך הגנתו. בית משפט השלום קבע כי הרכב התפוס לא יוחזר לבעליו לעת הזאת וכי יתקיים דיון נוסף ביום 10.6.2018.

3. ביום 10.6.2018 התקיים דיון נוסף בבית משפט השלום לתעבורה בבקשה להחזרת הרכב התפוס, במהלכו טען המשיב כי אומנם הוא לא הגיע להסכמות בפגישה עם הפרקליטות, אך הרכב התפוס נחוץ לו לצורך תמיכה בטענותיו בנוגע לנסיבות התרחשות התאונה. המשיבה מסרה כי היא מבקשת שהרכב ייוותר כתפוס לנוכח טענות שנשמעו מפי בא-כוח המשיב. לפיכך, קבע בית משפט השלום כי טרם בשלה העת להורות על השבת הרכב התפוס, על אף חלוף הזמן; וזאת תוך התחשבות בחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולשלב המקדמי שבו מצוי ההליך הפלילי נגדו, כאשר טרם נקבעו דיוני הוכחות. כן ציין כי מצופה מהמשיב לבדוק את הרכב התפוס בהקדם האפשרי על ידי מומחה מטעמו, ככל שהדבר תומך בטענותיו. לבסוף, לנוכח חלוף הזמן קבע בית המשפט דיון מעקב ליום 8.9.2019.

4. על החלטת בית משפט השלום מיום 10.6.2019 הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי. בדיון שהתקיים ביום 30.6.2019, ולאחר שנשמעו טענות הצדדים, דחה בית המשפט המחוזי את הערר. בתוך כך קבע בית המשפט המחוזי כי בית משפט השלום איזן בין זכותה של המבקשת ליהנות מקניינה לבין זכותו של המשיב להגנה מלאה במסגרת ההליך הפלילי, לרבות אפשרות בדיקת המשאית על ידי מומחה לאחר שמיעת ראיות התביעה; כאשר לצד הקביעה בדבר השארת הרכב כתפוס, הוסיף וקבע כאמור דיון מעקב.

החלטה זו היא שעומדת במוקדבקשת רשות הערר שלפניי.

טענות המבקשת

5. המבקשת טוענת כי אין למשיב צורך בהחזקת הרכב, שכן אין לרכב משקל ראייתי בבירור ההליך הפלילי. כך שעה שאין למשיב טענות בנוגע לתקינות הרכב או לבדיקות שיש לבצע בו, בעוד למבקשת נגרם נזק כלכלי כבד ביותר כל זמן שהרכב תפוס בידי המשיבה; זאת מאחר שעלות השכרת משאית חלופית היא כ-60,000-70,000 ש"ח בחודש והיא נחוצה למבקשת לעבודתה. כן טוענת המבקשת כי משחלפו למעלה מ-16 חודשים ממועד תפיסת הרכב, בעוד התיק הפלילי נגד המשיב לא מתקדם בקצב משביע רצון, יש להפסיק את הפגיעה בזכות הקניין של המבקשת ולהורות על החזרת הרכב התפוס.

עמוד 2

6. לאחר שעיינתי בבקשה ליתן רשות ערר על נספחיה, הגעתי לידי מסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך להידרש לתגובות המשיבים או בקיום דיון בערר לגופו. מדובר בערר ב"גלגול שלישי", וכידוע הרשות לערור תינתרק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש. כלל זה חל גם על בקשות רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי, כבעניינו (בש"פ 2271/02 אבו-רישנ' מדינת ישראל(18.3.2002); בש"פ 4971/08 וייסמן' מדינת ישראל (28.10.2008)).

7. לא מצאתי כי הבקשה דנן נמנית עם אותם מקרים המצדיקים מתן רשות לערור "בגלגול שלישי". המבקשת אינה מצביעה על שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינה הפרטי; וכן אין יסוד לומר כי החלטת בית המשפט המחוזי אינה סבירה או שהיא מעלה חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקשת.

כפי שצוין, בית המשפט המחוזי קבע כי נערך איזון הולם בין הזכות הקניינית של המבקשת לבין זכותו של המשיב לפעול להגנתו בהליך הפלילי שמתקיים נגדו. בקביעתו היה בית המשפט ער לקשיים שאותם מעלה המבקשת בבקשתה, וחרף זאת קבע כי יש לתת למשיב את האפשרות לערוך בדיקת מומחה לרכב לאחר שמיעת ראיות התביעה, בייחוד על רקע חומרת העבירות המיוחסות לו. בתוך כך הוסיף והפנה בית המשפט לכך שבית משפט השלום קבע דיון מעקב ליום 8.9.2019, וכי המבקשת תוכל לחדש את בקשתה לאחר ההחלטה הצפויה בספטמבר הקרוב, ככל שתמצא לנכון. ועוד יוזכר כי אף המשיבה מסרה כי היא מצידה מבקשת שהרכב ייוותר כתפוס לנוכח טענות המשיב. סופו של דבר, סבורתני כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. אכן חלוף הזמן מעתשנתפס הרכב הוא שיקול בעל משקל, אך עם זאת בנסיבות המקרה כפי שפורטו לעיל בתמצית, אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להצדיק את קבלת הערר "בגלגול שלישי".

8. התוצאה היא אפוא שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשע"ט (7.7.2019).

ש ו פ ט ת